Minister
Finansów i Gospodarki

Znak pisma: DAB-I.054.8.2026.MWo.2
Warszawa, 11 września 2026 r.

Pani
Małgorzata Kidawa-Błońska
Marszałek Senatu RP

Dotyczy: oświadczenia Pani Senator Anny Górskiej

Szanowna Pani Marszałek,

w związku z oświadczeniem Pani Senator Anny Górskiej złożonym podczas 64 posiedzenia Senatu RP w dniu 6 sierpnia 2026 r. w sprawie odoru z zakładów przemysłu mięsnego, przedstawiam następujące informacje będące we właściwości ministra właściwego do spraw budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa, a także ministra właściwego do spraw klimatu i środowiska (odpowiedź przygotowano we współpracy z Ministerstwem Klimatu i Środowiska, dalej: „MKiŚ").

Zgodnie z art. 5 ust. 1 pkt 1 lit. c i pkt 9 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2026 r. poz. 524, z późn. zm.), dalej „ustawa Pb", obiekt budowlany jako całość oraz jego poszczególne części, wraz ze związanymi z nim urządzeniami budowlanymi należy, biorąc pod uwagę przewidywany okres użytkowania, projektować i budować w sposób określony w przepisach, w tym techniczno-budowlanych, oraz zgodnie z zasadami wiedzy technicznej, zapewniając

- spełnienie podstawowych wymagań dotyczących obiektów budowlanych określonych w załączniku I do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) Nr 305/2011 z dnia 9 marca 2011 r. ustanawiającego zharmonizowane warunki wprowadzania do obrotu wyrobów budowlanych i uchylającego dyrektywę Rady 89/106/EWG (Dz.Urz. UE L 88 z 04.04.2011, str. 5, z późn. zm.), dotyczących m.in. higieny, zdrowia i środowiska,
- poszanowanie, występujących w obszarze oddziaływania obiektu, uzasadnionych interesów osób trzecich.

Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz.U. z 2022 r. poz. 1225, z późn. zm.), dalej „rozporządzenie Wt", ustala warunki techniczne, jakim powinny odpowiadać budynki i związane z nimi urządzenia, ich usytuowanie na działce budowlanej oraz zagospodarowanie działek przeznaczonych pod zabudowę, zapewniające spełnienie wymagań art. 5 i 6 ustawy Pb.[1)]

[1] § 1 rozporządzenia Wt

+48 222 500 123
kancelaria@mrit.gov.pl
gov.pl/rozwoj-technologia

Pl. Trzech Krzyży 3/5
00-507 Warszawa
Ministerstwo
Rozwoju i Technologii

Zgodnie z § 2 ust. 1 rozporządzenia Wt przepisy tego rozporządzenia stosuje się przy projektowaniu, budowie i przebudowie oraz przy zmianie sposobu użytkowania budynków oraz budowli nadziemnych i podziemnych spełniających funkcje użytkowe budynków, a także do związanych z nimi urządzeń budowlanych, z zastrzeżeniem § 135 ust. 10 oraz § 207 ust. 2 rozporządzenia Wt.

Rozporządzenie Wt nakłada szereg wymagań związanych z odpowiednim zaprojektowaniem budynku, m.in. w zakresie kominów czy w zakresie higieny i zdrowia.

Stosownie do § 309 rozporządzenia Wt budynek powinien być zaprojektowany i wykonany z takich materiałów i wyrobów oraz w taki sposób, aby nie stanowił zagrożenia dla higieny i zdrowia użytkowników lub sąsiadów, w szczególności w wyniku m.in.:

- wydzielania się gazów toksycznych,
- obecności szkodliwych pyłów lub gazów w powietrzu,
- nieprawidłowego usuwania dymu i spalin oraz nieczystości i odpadów w postaci stałej lub ciekłej.

Z kolei zgodnie z § 311 rozporządzenia Wt, jeżeli w powietrzu wywiewanym z pomieszczenia występują niedopuszczalne stężenia substancji szkodliwych, należy zastosować urządzenia unieszkodliwiające je przed wyemitowaniem do atmosfery.

Dodatkowo w rozporządzeniu Wt wprowadzono odpowiednie wymagania dla kominów:

- przewody (kanały) kominowe w budynku: wentylacyjne, spalinowe i dymowe, prowadzone w ścianach budynku, w obudowach, trwale połączonych z konstrukcją lub stanowiące konstrukcje samodzielne, powinny mieć wymiary przekroju, sposób prowadzenia i wysokość, stwarzające potrzebny ciąg, zapewniający wymaganą przepustowość, oraz spełniające wymagania określone w Polskich Normach dotyczących wymagań technicznych dla przewodów kominowych oraz projektowania kominów[2)],
- przewody kominowe powinny być szczelne[3)].

Odnosząc się do kwestii środowiskowych, uprzejmie informuję, że obecnie przepisy ochrony środowiska nie określają szczególnych wymagań dotyczących wysokości lub konstrukcji kominów w zakładach przemysłu mięsnego wyłącznie ze względu na ograniczanie uciążliwości zapachowych. Parametry emitorów są oceniane indywidualnie w ramach procedur środowiskowych, w oparciu o wyniki modelowania oddziaływania przedsięwzięcia z uwzględnieniem charakterystyki i skali danej instalacji.

Na potrzeby postępowania o wydanie pozwolenia emisyjnego, prowadzący składa dokumentację zawierającą m.in. charakterystykę emitorów oraz wyniki obliczeń rozprzestrzeniania się substancji w powietrzu, pozwalające ocenić zasięg i stopień oddziaływania instalacji na otoczenie. Analiza ta jest uzależniona od wielu czynników, w tym od wielkości, warunków i czasu emisji, odległości od źródła emisji, jak również czynników atmosferycznych i topograficznych, które decydują o intensywności wymiany masy w powietrzu.

[2)] zgodnie z § 140 ust. 1 rozporządzenia Wt
[3)] zgodnie z § 140 ust. 2 rozporządzenia Wt

W Polsce referencyjne metodyki modelowania poziomów substancji w powietrzu są określone na podstawie ustawy Prawo ochrony środowiska[4)] w rozporządzeniu Ministra Środowiska w sprawie wartości odniesienia dla niektórych substancji w powietrzu.[5)]

Zatem m.in. wniosek o wydanie pozwolenia na emisję zawiera informacje na temat modelu matematycznego zastosowanego do oceny oddziaływania tej instalacji na stan powietrza, jak również wyniki wykonanej oceny, wraz z określeniem stopnia i zasięgu oddziaływania instalacji przy założonych warunkach i wielkościach emisji. Odpowiednie informacje oraz wniosek o wydanie pozwolenia powinny być w dyspozycji organu ochrony środowiska właściwego do wydania pozwolenia dla przedmiotowej instalacji.

Uciążliwość zapachowa nie jest związana wyłącznie z emisją zorganizowaną prowadzoną za pośrednictwem emitorów (np. kominów czy wyrzutni wentylacyjnych). W wielu przypadkach, szczególnie w zakładach przetwórstwa mięsnego, znaczące znaczenie ma emisja niezorganizowana, powstająca na etapie przyjęcia żywca, magazynowania surowców i odpadów poubojowych, transportu wewnętrznego, oczyszczania ścieków, przeładunku materiałów oraz wskutek nieszczelności budynków i urządzeń technologicznych. Emisje tego rodzaju często stanowią istotne źródło uciążliwości zapachowej dla mieszkańców terenów sąsiednich, a ich ograniczenie wymaga przede wszystkim odpowiednich rozwiązań technologicznych i organizacyjnych, takich jak hermetyzacja procesów, stosowanie szczelnych zbiorników, ujmowanie i oczyszczanie powietrza procesowego oraz właściwe gospodarowanie produktami ubocznymi i odpadami. Kwestie te zostały wskazane w Kodeksie przeciwdziałania uciążliwości zapachowej[6)].

W razie potrzeby szczegółowego rozpoznania rzeczywistego oddziaływania instalacji na środowisko, w tym również oceny wpływu emisji niezorganizowanej, organ ochrony środowiska może na podstawie art. 237 ustawy Prawo ochrony środowiska nałożyć obowiązek sporządzenia przeglądu ekologicznego. W ramach takiego opracowania możliwe jest dokonanie kompleksowej analizy wszystkich źródeł emisji, zarówno zorganizowanej, jak i niezorganizowanej, oraz wskazanie działań technicznych i organizacyjnych służących ograniczeniu oddziaływania instalacji na otoczenie. Zależnie od wyników analiz i modelowania rozprzestrzeniania się zanieczyszczeń, jednym z rozważanych rozwiązań może być również zmiana parametrów emitora, w tym jego wysokości.

Jednym z podstawowych narzędzi, ograniczających lokalizowanie przedsięwzięć potencjalnie uciążliwych w bezpośrednim sąsiedztwie zabudowy mieszkaniowej pozostaje polityka przestrzenna prowadzona na poziomie gminy. Potencjalne negatywne skutki planowanych działań i przedsięwzięć są identyfikowane na etapie planowania przestrzennego, w szczególności w toku opracowywania planu ogólnego gminy i miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, które przed uchwaleniem wymagają przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko. W ramach tych instrumentów możliwe jest wprowadzanie ustaleń ograniczających lub wykluczających lokalizację określonych rodzajów przedsięwzięć na danym obszarze.

[4)] ustawa z 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2025 r. poz. 647 z późn. zm.)
[5)] rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 26 stycznia 2010 r., w sprawie wartości odniesienia dla niektórych substancji w powietrzu (Dz. U. z 2010 r. nr 16 poz. 87)
[6)] https://www.gov.pl/web/klimat/uciazliwosc-zapachowa

Aktualnie w MKiŚ trwają prace uzgodnieniowe nad rozwiązaniami prawnymi dotyczącymi uciążliwości zapachowej. Planowane regulacje będą dotyczyć m.in. identyfikacji i ograniczania źródeł uciążliwości zapachowej, w tym monitoringu i przygotowywanie planów działań naprawczych.

Z upoważnienia, z wyrazami szacunku

Michał Jaros

Sekretarz Stanu

/ kwalifikowany podpis elektroniczny /

w Ministerstwie Rozwoju i Technologii

Do wiadomości

1. Pani Paulina Hennig-Kloska, Minister Klimatu i Środowiska;
2. Pani Rita Kameduła-Tomaszewska, Dyrektor Departamentu Spraw Parlamentarnych, Kancelaria Prezesa Rady Ministrów.